

Hansen bliver saa overnervøs og saa urmelig, at det bliver umuligt at arbejde sammen med ham, og han maa træde tilbage. Men derfor skal ikke glemmes det store Arbejde, han har gjort. Derfor skulde de sjællandske Husmænd efter min Mening bestandig vide Karl Hansen Tak. Men han skulde ogsaa selv være den Gerning, han har gjort, ved ikke bagefter at søge at medbryde den, og de gøre Uret, som forsøge at hidse ham op dertil. Der er i det hele gjort saa forfærdelig megen Blæst af, at der har været nogen Uorden i Husmandsorganisationernes Regnskaber. Det er naturligvis højst uheldigt, ingen kan forsvare det, og ingen forsøger at forsvare det, allermindst de ledende Husmænd, der beklage det stærkest. Men det var ikke saa mærkeligt, at det kunde ske, naar Organisationerne voksede saa hurtigt op, som de gjorde. At Kærnen var sund i de sjællandske Husmandsorganisationer, er blevet bevist derved, at de formaaede at gennemleve hele denne vanskelige Periode uden at tage væsentlig Skade, at afsætte Karl Hansen som Formand, sætte en ny Mand i Spidsen for deres Organisationer og nu arbejde videre under rolige og dygtigt ledede Forhold, dem, man skulde lade dem have Ro til at arbejde i, og som den til enhver Tid værende Landbrugsminister skulde være den sidste til at forsøge paa at forurilige dem i andre Henseender.

Jeg har hermed fremsat, hvad jeg har at sige om selve Sagen. Jeg skal endnu gøre den lille Bemærkning, at den højt ærede Formand ønsker ikke her i Salen omtalt, hvad der er foregaaet med den Skrivelse, som den ærede Ordfører sagde, at jeg havde rettet noget i. Det er min egen Skrivelse, og jeg har været fuldt berettiget til at redigere den om efter de Oplysninger, der senere kom mig i Hænde. Nu, da jeg ikke maa omtale Sagen, er jeg bemyndiget af den ærede Ordfører (Jerchow) til at udtale, at han har fremsat sin Bemærkning alene for at sige noget aldeles faktisk og ikke for paa nogen Maade at antyde, at der skulde være udvist noget som helst ukorrekt Forhold fra min Side.

Tange: De to Skrivelser fra Husmandsforeningernes tidligere Formand, Karl Hansen, som ere offentliggjorte, ere komne frem paa Grund af den Strid, der har været ført og føres om, hvorvidt det tidligere Ministeriums Undersøgelse af Formandens Forhold har været korrekt

eller ej. Spørgsmaalet drejer sig ikke om Husmandsforeningernes Administration i og for sig, men om, hvorvidt det tidligere Ministerium embedsmæssigt har handlet korrekt i Behandlingen af denne Sag eller ej. Den ærede sidste Taler søgte at dreje Diskussionen ind paa et lidt andet Grundlag, idet hans Udtalelser mere tog Sigte paa selve Husmandsforeningernes Administration, men det er urigtigt, Spørgsmaalet handler om, hvordan det forrige Ministerium, og derunder navnlig de to Ministre, som vare særlig interesserede i denne Sag, behandlede den, rent embedsmæssigt set.

Vi maa nu spørge: Bringer Offentliggørelsen af disse Skrivelser Klarhed i dette Forhold? Sætte de os i Stand til at bedømme, hvordan de tidligere Ministre have behandlet den rejste Sag? Dertil kan derefter min Mening svares baade Ja og Nej. Offentliggørelsen af selve de to Skrivelser fra Karl Hansen bringer nogen Klarhed paa et Punkt, idet enhver, som læser disse Skrivelser — man kan for mig gerne kalde dem uklare, om man vil — sikkert maa komme til det Resultat, at der har været al mulig Grund til at imødekomme Karl Hansens Begæring om at faa hele denne Sag optaget til retslig Undersøgelse. Jeg føler mig overbevist om, at der er ikke en eneste, som læser disse Skrivelser, uden at han vil faa Indtryk af det, saadant Sløseri indenfor Husmandsforeningernes Administration, at der for Ministeren havde været al mulig Grund til at lade Sagen gaa til offentlig Undersøgelse, hvad Karl Hansen gentagne Gange i sin Skrivelse henstiller til Ministeriet. Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) synes afraa første Begyndelse og stadig at have en noget forkert Opfattelse af hele dette Forhold. Han fremstiller det, som om der har været Tale om hans embedsmæssige Pligt som Justitsminister. Den ærede Ordfører berørte allerede i Gaar dette og fremhævede efter min Mening meget rigtigt, at det var ikke i første Omgang Justitsministeren, der var impliceret i denne Sag. Det staar udtrykkeligt paa selve Skrivelsen, at den er til Landbrugsministeriet. (Poul Christensen: Det er ganske usandt.) Der bliver sagt, at det er ganske usandt. Jeg skal da henvise til den første Skrivelse, hvorover der staar: Til Landbrugsministeren. (Poul Christensen: Det er ikke Landbrugsministeriet.) Jeg sagde: Til Landbrugsministeriet, det gør maaske lidt Forskel. Han lader disse Skrivelser, som ere stiledt til Landbrugsministeren, gaa